

HOMILIA A LA CELEBRACIÓ DE LA PARAULA ENVIAMENT AGENTS DE PASTORAL Santuari de Monte Toro 12 d'octubre de 2019

És una alegria veure reunides avui en aquest Santuari de la nostra estimada Patrona, a tantes persones de tota l'illa, que participau d'una manera activa en la missió d'anunciar l'Evangeli. El gest de l'enviament, que realitzarem a continuació, vol expressar que l'Església de Menorca compta amb vosaltres i us necessita.

La nostra celebració s'inscriu en el marc del *Mes missioner extraordinari*, que ha convocat el Papa Francesc. Amb el gest de l'enviament comunitari de tots els agents de pastoral de la Diòcesi, es manifesta que l'Església segueix posant-se en camí i apropant-se a cada home, com va fer el diaca Felip, per "*anunciar la bona nova de Jesús*".

1.- Batejats i enviats

El lema amb què celebrem aquest mes missioner diu: "*batiats i enviats. L'Església de Crist en missió en el món*". Se'ns convida, en primer lloc, a donar gràcies a Déu pel nostre baptisme, que ens va fer fills de Déu i ens va capacitar per ser deixebles de Jesús i gaudir de la presència i acció de l'Esperit Sant. En el baptisme està l'arrel i la font de tot: de la fe, que il·lumina la nostra vida, del goig de viure-la en l'Església i de la crida a ser sants, com el nostre Pare del cel.

Però el baptisme és, sobretot, la font de la missió, perquè no es pot ser batiat sense ser, al mateix temps, enviat. Ser deixeble vol dir ser missioner; seguir Jesús implica ser el seu testimoni. Cada cristià té una missió. Encara hi ha més: cada cristià és una missió. Com el Papa Francesc diu: "*Jo sóc una missió en aquesta terra, i per això som en aquest món*" (EG 273). Existim per evangelitzar. La missió ha de marcar a foc la nostra vida i tot el que feim.

2.- Laics, responsables

M'agradaria que això ho sentíssiu personalment cadascun de vosaltres: que us sentíssiu responsables en la missió de l'Església. Esteis aquí els laics més compromesos en aquesta missió i sé molt bé que lliurau amb generositat moltes hores i esforç al servei de l'Evangeli. Us ho agraeix de tot cor en nom d'aquesta Església. Però m'agradaria que féssim un pas més: que passéssiu de ser persones que evangelitzen seguint les directrius dels sacerdots, a persones que prenen la iniciativa i, perquè són conscients del seu baptisme i de la seva responsabilitat, es preocupen ells mateixos per l'anunci del Evangeli. Hem de donar pas a una Església en què tots -sacerdots, religiosos i laics- ens sentim igualment responsables de proclamar a Jesucrist.

A això se li sol anomenar "*sinodalitat*", que significa "*caminar junts*". Pens que aquest és el camí que ha de prendre la nostra Església. El Congrés de laics que hem conclòs en la seva fase diocesana, pretén reforçar la consciència que el laic té una vocació i una missió singular en l'Església. Aquest Congrés ens anima a avançar pel camí de la sinodalitat. Els laics teniu el dret i el deure de prendre part en la missió de l'Església en el si de les vostres parròquies, dels moviments i associacions i de l'Església diocesana.

3.- Evangelitzar Menorca

Hi ha moltes persones que esperen el nostre testimoni, que caminen perdudes i sense rumb, que desitjarien trobar plenitud en la seva vida. A tots ells hem d'anunciar que Jesucrist és la resposta que cerquen, la llum que necessiten, la font que sadolla i omple el cor humà. El nostre món occidental s'assembla cada vegada més a un desert, pel qual resulta difícil transitar. Advertim amb dolor com les persones es van allunyant de la fe i van perdent el rumb i que, quan es perd el sentit de Déu, cauen molts de valors, es deshumanitza la societat i es degrada la mateixa creació. La nostra tasca és conduir a tots els nostres contemporanis fins a la font que és Jesucrist; per a tots ells hem de ser *persones-càntir* que donin a beure als altres (cf. EG 86).

Necessitam evangelitzar Menorca. No ens podem conformar amb la descristianització que viu la nostra societat. Ens ha de fer mal cada home i dona de Menorca que desitja trobar una llum i no l'aconsegueix. Com diu el Papa Francesc: "Sabem bé que la vida amb Ell (Jesucrist) es torna molt més plena i que amb Ell és més fàcil trobar-li un sentit a tot. Per això evangelitzam "(EG 266).

4.- Enviats en nom de l'Església

En aquesta celebració sereu enviats a evangelitzar. En realitat des de que vàreu rebre el baptisme, vàreu ser enviats. Però avui l'Església us encomana, d'una manera especial, anunciar en el seu nom l'Evangeli en les diferents tasques pastorals per arribar així a tot tipus de persones: infants, adolescents, joves, adults, matrimonis, ancians i, molt especialment, els més pobres i febles. Hem de fer present l'Evangeli en tot lloc: a les cases, en els temples, a les escoles, als hospitals, a les residències de gent gran, en els mitjans de comunicació, a la presó. A tots volem fer arribar la bona notícia que Déu ha estimat el món amb bogeria i desitja que tots els homes tinguin vida eterna, com explicava Jesús a Nicodem.

Permeteu-me dues observacions que em semblen importants sobre la manera de realitzar aquest anunci. La primera és que s'ha de fer, sobretot, amb la nostra pròpia vida. Nosaltres no som venedors d'un producte ni ens servim de mitjans de pressió perquè els homes creguin. Molt sàviament va dir Benet XVI que "*l'Església creix no per proselitisme sinó per atracció*" (Homilia, 13-V-2007). És el testimoni de la nostra pròpia vida el que ha d'atreure cap a Jesucrist. Tota la nostra vida ha d'esdevenir una predicació de l'Evangeli; tot el nostre ésser ha de proclamar l'Evangeli a tot arreu.

M'agrada molt una reflexió que va escriure el Beat Carles de Foucauld quan era a Natzaret: "*Tota la nostra vida ha de ser una predicació de l'Evangeli; per l'exemple: tota la nostra existència, tot el nostre ésser ha de proclamar l'Evangeli per sobre de les teulades; tota la nostra persona ha de respirar Jesús, tots els nostres actes, tota la nostra vida ha de proclamar que nosaltres som de Jesús*" (Meditacions sobre els sants evangelis, 1898).

La segona observació és també fonamental: el vertader protagonista de tot és l'Esperit Sant. Nosaltres podem col·laborar i ajudar a transmetre la fe, però no podem atorgar-la. Podem treure fora els impediments, eliminar els prejudicis, ajudar a disposar el cor, però només en mans de Pare està atorgar el do de la fe en Jesucrist. Això vol dir que la missió que se'ns encomana ens supera per complet, que no pot realitzar-se només amb mitjans i instruments humans. Necessitam l'oració perllongada i humil perquè sigui Déu amb el seu amor infinit el que realitzi el miracle de fer brillar en el cor dels homes la llum de la fe.

5.- Conte amb vosaltres

"*Anaeu i anuncieu l'Evangeli a tota la creació*". Aquestes paraules són actuals, han estat pronunciades per a nosaltres i han de cremar en el nostre interior. Tenim la missió d'anunciar l'Evangeli a Menorca. Cont amb cadascú de vosaltres per a això. Tots junts tenim el goig de proclamar l'Evangeli en aquesta terra; tots junts som responsables que no es perdi la fe en Jesucrist entre nosaltres.

Mirem avui d'una manera especial a la nostra mare Santa Maria, que és estrella que guia l'Església pels camins d'evangelització, i li demanam que brilli amb llum potent per conduir a aquesta Església de Menorca a proclamar ben fort el nom de Jesús. Que ella sigui guia i ajuda per a la nostra Església.

HOMILÍA EN LA CELEBRACIÓN DE LA PALABRA ENVÍO AGENTES DE PASTORAL

Santuario de Monte Toro, 12 de octubre de 2019

Es una alegría ver reunidas hoy en este Santuario de nuestra querida patrona, a tantas personas de toda la isla, que participáis de un modo activo en la misión de anunciar el Evangelio. El gesto del envío, que realizaremos a continuación, quiere expresar que la Iglesia de Menorca cuenta con vosotros y os necesita.

Nuestra celebración se inscribe en el marco del Mes misionero extraordinario, que ha convocado el Papa Francisco. Con el gesto del envío comunitario de todos los agentes de pastoral de la Diócesis, se manifiesta que la Iglesia sigue poniéndose en camino y acercándose a cada hombre, como hizo el diácono Felipe, para “anunciar la bona nova de Jesús”.

1.- Bautizados y enviados

El lema con que el que celebramos este mes misionero dice: “bautizados y enviados. La Iglesia de Cristo en misión en el mundo”. Se nos invita, en primer lugar, a dar gracias a Dios por nuestro bautismo, que nos hizo hijos de Dios y nos capacitó para ser discípulos de Jesús y gozar de la presencia y acción del Espíritu Santo. En el bautismo está la raíz y la fuente de todo: de la fe, que ilumina nuestra vida, del gozo de vivirla en la Iglesia y de la llamada a ser santos, como nuestro Padre del cielo.

Pero el bautismo es, sobre todo, la fuente de la misión, porque no se puede ser bautizado sin ser, al mismo tiempo, enviado. Ser discípulo quiere decir ser misionero; seguir a Jesús implica ser su testigo. Cada cristiano tiene una misión. Aún hay más: cada cristiano es una misión. Como el Papa Francisco dice: “Yo soy una misión en esta tierra, y para eso estoy en este mundo” (EG 273). Existimos para evangelizar. La misión debe marcar a fuego nuestra vida y todo lo que hacemos.

2.- Laicos, corresponsables

Me gustaría que esto lo sintierais personalmente cada uno de vosotros: que os sintierais corresponsables en la misión de la Iglesia. Estáis aquí los laicos más comprometidos en esta misión y sé muy bien que entregáis con generosidad muchas horas y esfuerzo al servicio del Evangelio. Os lo agradezco de todo corazón en nombre de esta Iglesia. Pero me gustaría que diéramos un paso más: que pasarais de ser personas que evangelizan siguiendo las directrices de los sacerdotes, a personas que toman la iniciativa y, porque son conscientes de su bautismo y de su responsabilidad, se preocupan ellos mismos por el anuncio del Evangelio. Hemos de dar paso a una Iglesia en el que todos –sacerdotes, religiosos y laicos- nos sintamos igualmente responsables de proclamar a Jesucristo.

A esto se le suele llamar “sinodalidad”, que significa “caminar juntos”. Pienso que este es el camino que debe tomar nuestra Iglesia. El Congreso diocesano de laicos que hemos concluido en su fase diocesana, pretende reforzar la conciencia de que el laico tiene una vocación y una misión singular en la Iglesia. Este Congreso nos anima a avanzar por el camino de la sinodalidad. Los laicos tenéis el derecho y el deber de tomar parte en la misión de la Iglesia en el seno de vuestras parroquias, de los movimientos y asociaciones y de la Iglesia diocesana.

3.- Evangelizar Menorca

Hay muchas personas que esperan nuestro testimonio, que andan perdidas y sin rumbo, que desearían encontrar plenitud en su vida. A todos ellos debemos anunciar que Jesucristo es la respuesta que buscan, la luz que necesitan, la fuente que sacia y llena el corazón humano. Nuestro mundo occidental se parece cada vez más a un desierto, por el que resulta difícil transitar. Advertimos con dolor cómo las personas se van alejando de la fe y van perdiendo el rumbo y que, cuando se pierde el sentido de Dios, caen muchos valores, se deshumaniza la sociedad y se degrada la misma creación. Nuestra tarea es conducir a todos nuestros contemporáneos hasta la fuente que es Jesucristo; para todos ellos debemos ser personas-cántaro que den a beber a los demás (cf. EG 86).

Necesitamos evangelizar Menorca. No nos podemos conformar con la descristianización que vive nuestra sociedad. Nos tiene que doler cada hombre y mujer de Menorca que desea encontrar una luz y no la alcanza. Como dice el Papa Francisco: “Sabemos bien que la vida con Él (Jesucristo) se vuelve mucho más plena y que con Él es más fácil encontrarle un sentido a todo. Por eso evangelizamos” (EG 266).

4.- Enviados en nombre de la Iglesia

En esta celebración seréis enviados a evangelizar. En realidad desde que recibisteis el bautismo, fuisteis enviados. Pero hoy la Iglesia os encomienda, de un modo especial, anunciar en su nombre el Evangelio en las distintas tareas pastorales para llegar así a todo tipo de personas: niños, adolescentes, jóvenes, adultos, matrimonios, ancianos y, muy especialmente, los más pobres y débiles. Hemos de hacer presente el Evangelio en todo lugar: en las casas, en los templos, en las escuelas, en los hospitales, en las residencias de ancianos, en los medios de comunicación, en la prisión. A todos queremos hacer llegar la buena noticia de que Dios ha amado al mundo con locura y desea que todos los hombres tengan vida eterna, como explicaba Jesús a Nicodemo.

Permitidme dos observaciones que me parecen importantes sobre el modo de realizar este anuncio. La primera es que debe hacerse, sobre todo, con nuestra propia vida. Nosotros no somos vendedores de un producto ni nos servimos de medios de presión para que los hombres crean. Muy sabiamente dijo Benedicto XVI que “la Iglesia crece no por proselitismo sino por atracción” (Homilía, 13-V-2007). Es el testimonio de

nuestra propia vida el que debe atraer hacia Jesucristo. Toda nuestra vida ha de convertirse en una predicación del Evangelio; todo nuestro ser ha de gritar el Evangelio en todas partes. Me gusta mucho una reflexión que escribió el Beato Carlos de Foucauld cuando estaba en Nazaret: “Toda nuestra vida debe ser una predicación del Evangelio por el ejemplo: toda nuestra existencia, todo nuestro ser debe gritar el Evangelio sobre los tejados; toda nuestra persona debe respirar Jesús, todos nuestros actos, toda nuestra vida debe gritar que nosotros somos de Jesús” (Meditaciones sobre los santos evangelios, 1898).

La segunda observación es también fundamental: el verdadero protagonista de todo es el Espíritu Santo. Nosotros podemos colaborar y ayudar a transmitir la fe, pero no podemos otorgarla. Podemos quitar impedimentos, eliminar prejuicios, ayudar a disponer el corazón, pero sólo en manos de Padre está otorgar el don de la fe en Jesucristo. Esto quiere decir que la tarea que se nos encomienda nos supera por completo, que no puede realizarse sólo con medios e instrumentos humanos. Necesitamos la oración prolongada y humilde para que sea Dios con su amor infinito el que realice el milagro de hacer brillar en el corazón de los hombres la luz de la fe.

5.- Cuento con vosotros

“Id y anunciad el Evangelio a toda la creación”. Estas palabras son actuales, han sido pronunciadas para nosotros y deben quemar en nuestro interior. Tenemos la misión de anunciar el Evangelio en Menorca. Cuento con cada uno de vosotros para ello. Todos juntos tenemos el gozo de proclamar el Evangelio en esta tierra; todos juntos somos responsables de que no se pierda la fe en Jesucristo entre nosotros.

Miramos hoy de un modo especial a nuestra madre Santa María, que es estrella que guía a la Iglesia por los caminos de evangelización, y le pedimos que brille con luz potente para conducir a esta Iglesia de Menorca a proclamar bien fuerte el nombre de Jesús. Que ella sea guía y ayuda para esta Iglesia.